

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 330/2010

af 20. april 2010

om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis**(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning nr. 19/65/EØF af 2. marts 1965 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler og samordnet praksis ⁽¹⁾, særlig artikel 1,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopol-spørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til forordning nr. 19/65/EØF har Kommissionen beføjelse til ved forordning at anvende artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ^(*) på visse kategorier af vertikale aftaler og tilsvarende samordnet praksis, der falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1.

(2) Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/1999 af 22. december 1999 om anvendelse af traktatens

artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis ⁽²⁾ definerer en kategori af vertikale aftaler, som af Kommissionen anses for normalt at opfylde betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3. I betragtning af de globalt positive erfaringer med anvendelsen af nævnte forordning, som udløber den 31. maj 2010, samt under henvisning til de erfaringer, der er indhøstet siden dens udstedelse, bør der vedtages en ny gruppefritagelsesforordning.

(3) Den kategori aftaler, som kan anses for normalt at opfylde betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3, omfatter vertikale aftaler om køb eller salg af varer eller tjenesteydelser, der indgås mellem ikke-konkurrerende virksomheder, mellem visse konkurrenter eller af visse sammenslutninger af detailhandlere, der sælger varer. Den omfatter tillige vertikale aftaler, der indeholder accessoriske bestemmelser om overdragelse eller udnyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Begrebet vertikale aftaler bør omfatte tilsvarende samordnet praksis.

(4) For anvendelse af traktatens artikel 101, stk. 3, ved forordning er det ikke nødvendigt at definere, hvilke vertikale aftaler der kan falde ind under traktatens artikel 101, stk. 1. Ved en individuel bedømmelse af aftaler i henhold til traktatens artikel 101, stk. 1, skal der tages hensyn til en række faktorer, navnlig markedsstrukturen på køberside og sælgerside.

(5) Fordelen ved gruppefritagelsen, der fastsættes i denne forordning, bør være begrænset til vertikale aftaler, der med tilstrækkelig sikkerhed kan antages at opfylde betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT 36 af 6.3.1965, s. 533.

^(*) Med virkning fra den 1. december 2009 er EF-traktatens artikel 81 blevet til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. De to bestemmelser er indholdsmæssigt identiske. I denne forordning skal henvisninger til artikel 101 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde efter omstændighederne forstås som henvisninger til EF-traktatens artikel 81.

⁽²⁾ EFT L 336 af 29.12.1999, s. 21.

- (6) Visse typer af vertikale aftaler kan forbedre den økonomiske effektivitet inden for en produktions- eller distributionskæde ved at muliggøre bedre koordinering mellem de deltagende virksomheder. De kan navnlig medføre en reduktion af parternes transaktions- og distributionsomkostninger og optimere deres afsætnings- og investeringsniveau.
- (7) Sandsynligheden for, at sådanne effektivitetsfremmende virkninger opvejer eventuelle virkninger til skade for konkurrencen, som skyldes begrænsninger indeholdt i vertikale aftaler, afhænger af den grad af markedsstyrke, som parterne i aftalen besidder, og dermed i hvilket omfang disse virksomheder er udsat for konkurrence fra andre leverandører af varer eller tjenester, som deres kunder anser for indbyrdes ombyttelige eller substituerbare på grund af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål.
- (8) Det må formodes, at hvor andelen af det relevante marked for hver af de virksomheder, der er part i aftalen, ikke overstiger 30 %, medfører vertikale aftaler, der ikke indeholder visse typer af alvorlige konkurrencebegrænsninger, generelt en forbedring af produktionen eller distributionen og sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved.
- (9) Over markedsandelstærsklen på 30 % er der ikke nogen formodning for, at vertikale aftaler, der falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1, normalt medfører objektive fordele af en sådan karakter og et sådant omfang, at disse opvejer de ulemper, de har for konkurrencen. Der er heller ikke nogen formodning om, at disse vertikale aftaler enten falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1, eller ikke opfylder betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3.
- (10) Denne forordning bør ikke fritage vertikale aftaler, som indeholder begrænsninger, som kan begrænse konkurrencen og skade forbrugerne, eller som ikke er nødvendige til at opnå de effektivitetsfremmende virkninger. Navnlig bør vertikale aftaler, som indeholder visse former for alvorlige konkurrencebegrænsninger, såsom mindste og faste videresalgspriser samt visse former for områdebeskyttelse, ikke være omfattet af den gruppefritagelse, der indføres ved denne forordning, uanset de deltagende virksomheders markedsandel.
- (11) Med henblik på at sikre konkurrerende virksomheders adgang til eller at forhindre ulovlig samordning på det relevante marked bør der knyttes visse betingelser til gruppefritagelsen. I denne forbindelse bør fritagelsen af konkurrenceklausuler begrænses til klausuler, der ikke overskrider en defineret varighed. Af samme grund bør bestemmelser, der direkte eller indirekte forpligter medlemmerne af et selektivt distributionssystem til at undlade at sælge bestemte konkurrerende leverandørers mærker, ikke kunne drage fordel af nærværende forordning.
- (12) Markedsandelstærsklen, undtagelsen fra fritagelsen af visse vertikale aftaler og de betingelser, der fastsættes i forordningen, sikrer normalt, at aftaler, som er omfattet af gruppefritagelsen, ikke giver de deltagende virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.
- (13) Kommissionen kan i medfør af artikel 29, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾ undlade at anvende denne forordning, hvis den i et konkret tilfælde konstaterer, at en aftale, der er omfattet af fritagelsen i denne forordning, alligevel har virkninger, som er uforenelige med betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3.
- (14) Medlemsstaternes konkurrencemyndigheder kan i medfør af artikel 29, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 inddrage denne forordnings gruppefritagelse på deres område eller en del heraf, når en aftale, som fritagelsen i denne forordning finder anvendelse på, i et konkret tilfælde alligevel har virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 101, stk. 3, på den pågældende medlemsstats område eller en del deraf, og dette område frembyder alle et særskilt geografisk markeds karakteristika.
- (15) Ved afgørelsen af, om denne forordning bør erklæres uanvendelig i overensstemmelse med artikel 29 i forordning (EF) nr. 1/2003, er de virkninger til skade for konkurrencen, der kan opstå som følge af eksistensen af parallelle net af vertikale aftaler, som har ensartede virkninger, der i væsentlig grad hindrer adgangen til eller konkurrencen på et relevant marked, af særlig betydning. Sådanne kumulative virkninger kan eksempelvis opstå i tilfælde af selektiv distribution eller konkurrenceklausuler.
- (16) For at styrke tilsynet med parallelle net af vertikale aftaler, som har lignende virkninger til skade for konkurrencen, og som omfatter mere end 50 % af et givet marked, kan Kommissionen ved forordning erklære denne forordning uanvendelig på vertikale aftaler, der indeholder bestemte begrænsninger, der vedrører det pågældende marked, hvorved traktatens artikel 101 i sin helhed igen finder anvendelse på sådanne aftaler —

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »vertikal aftale«: aftaler eller samordnet praksis mellem to eller flere virksomheder, der i relation til denne aftale eller denne praksis virker inden for forskellige produktions- eller distributionsled, når denne aftale eller denne praksis vedrører de betingelser, hvorpå parterne kan købe, sælge eller videre-sælge visse varer eller tjenester
- b) »vertikale begrænsninger«: konkurrencebegrænsninger, der falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1
- c) »konkurrerende virksomhed«: en faktisk eller potentiel konkurrent; »faktisk konkurrent«: en virksomhed, som er aktiv på det samme relevante marked; »potentiel konkurrent«: en virksomhed, som frasat den vertikale aftale på et realistisk grundlag og ikke blot som en teoretisk mulighed i tilfælde af en lille men varig stigning i de relative priser på kort tid vil kunne foretage de nødvendige ekstra investeringer eller afholde andre nødvendige omstillingsomkostninger og dermed indtræde på det relevante marked
- d) »konkurrenceklausul« enhver direkte eller indirekte forpligtelse, som foranlediger køberen til ikke at fremstille, købe, sælge eller videresælge varer eller tjenesteydelser, der konkurrerer med aftalevarerne eller -tjenesterne, eller som direkte eller indirekte forpligter køberen til fra leverandøren eller en anden virksomhed, udpeget af leverandøren, at købe mere end 80 % af køberens samlede indkøb af aftalevarerne eller -tjenesterne og af varer eller tjenester, der på det relevante marked er substituerbare hermed, beregnet på grundlag af værdien, eller hvor det er standardpraksis for branchen, mængden af køberens indkøb det foregående kalenderår
- e) »selektivt distributionssystem« et salgssystem, hvor leverandøren forpligter sig til, enten direkte eller indirekte, at sælge aftalevarerne eller -tjenesterne udelukkende til forhandlere, der er udvalgt på grundlag af bestemte kriterier, og hvor disse forhandlere forpligter sig til ikke at sælge sådanne varer eller tjenester til forhandlere, der ikke er godkendt på det område, som leverandøren har afsat til at drive systemet

f) »intellektuelle ejendomsrettigheder« også industrielle ejendomsrettigheder, knowhow, ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder

g) »knowhow« en mængde upatenteret praktisk viden, som leverandøren har opnået gennem erfaringer og afprøvning, og som er hemmelig, væsentlig og identificeret. Ved »hemmelig« forstås i denne forbindelse, at den pågældende knowhow ikke er almindeligt kendt eller let tilgængelig. Ved »væsentlig« forstås, at den pågældende knowhow er vigtig og nyttig for køberens brug, salg eller videresalg af de kontraktmæssige varer eller tjenesteydelser. Ved »identificeret« forstås, at den er beskrevet på en sådan måde, at det kan afgøres, om den opfylder hemmeligheds- og væsentligheds-kriterierne

h) »køber« en virksomhed, som i henhold til en aftale, der falder ind under anvendelsesområdet for traktatens artikel 101, stk. 1, sælger varer eller tjenester på en anden virksomheds vegne

i) »købers kunde« en virksomhed, som ikke er part i aftalen, og som køber aftalevarerne eller -tjenesterne fra en køber, som er part i aftalen.

2. I denne forordning omfatter udtrykkene »virksomhed«, »leverandør« og »køber« tillige disses respektive forbundne virksomheder.

Ved »forbundne virksomheder« forstås:

a) virksomheder, i hvilke en deltagende virksomhed direkte eller indirekte:

i) kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne, eller

ii) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne af bestyrelsen, direktionen eller andre organer, som repræsenterer virksomheden retligt, eller

iii) har ret til at lede virksomhedens forretninger

b) virksomheder, som direkte eller indirekte har de under litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser over en deltagende virksomhed

- c) virksomheder, hvori en af de i litra b) omhandlede virksomheder direkte eller indirekte har de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser
- d) virksomheder, hvori en deltagende virksomhed sammen med en eller flere af de under litra a), b) eller c), nævnte virksomheder, eller hvori to eller flere af sidstnævnte virksomheder i fællesskab, har de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser
- e) virksomheder, hvori de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser indehaves i fællesskab af:
- i) parter i aftalen eller deres respektive forbundne virksomheder, som omhandlet i litra a) - d), eller
- ii) en eller flere af de deltagende virksomheder eller en eller flere af deres forbundne virksomheder, som omhandlet i litra a) til d), og en eller flere tredjemænd.

Artikel 2

Fritagelse

1. I henhold til traktatens artikel 101, stk. 3, og med forbehold af denne forordnings bestemmelser erklæres traktatens artikel 101, stk. 1, herved uanvendelig på vertikale aftaler.

Denne fritagelse finder anvendelse for så vidt som disse aftaler indeholder vertikale begrænsninger.

2. Fritagelsen efter stk. 1 gælder kun for vertikale aftaler, der indgås mellem en sammenslutning af virksomheder og dens medlemmer, eller mellem en sådan sammenslutning og dens leverandører, såfremt samtlige medlemmer er detailhandlere af varer, og såfremt intet individuelt medlem af sammenslutningen og dets forbundne virksomheder har en samlet årsomsætning, der overstiger 50 mio. EUR. Det forhold, at vertikale aftaler indgået af sådanne sammenslutninger er omfattet af denne forordning er ikke til hinder for anvendelsen af traktatens artikel 101 på horisontale aftaler, indgået mellem medlemmerne af sammenslutningen, eller på beslutninger truffet af sammenslutningen.

3. Fritagelsen efter stk. 1 gælder for vertikale aftaler, der indeholder bestemmelser, som vedrører overdragelse af intellektuelle ejendomsrettigheder til køberen eller dennes udnyttelse

heraf, forudsat at disse bestemmelser ikke udgør hovedformålet med sådanne aftaler, og at de er direkte forbundet med køberens eller dennes kunders anvendelse, salg eller videresalg af varer eller tjenester. Fritagelsen er betinget af, at bestemmelserne i forhold til aftalevarerne og -tjenesterne ikke indeholder konkurrencebegrænsninger, der har samme formål som vertikale begrænsninger, der ikke er fritaget efter denne forordning.

4. Fritagelsen efter stk. 1 gælder ikke for vertikale aftaler mellem konkurrerende virksomheder. Fritagelsen finder dog anvendelse i tilfælde, hvor konkurrerende virksomheder indgår en ikke-gensidig vertikal aftale, og:

- a) leverandøren er producent og forhandler af varer, mens køberen er forhandler og ikke en konkurrerende virksomhed inden for fremstillingsvirksomhed; eller
- b) leverandøren er udbyder af tjenesteydelser i flere omsætningsled, mens køberen leverer varer og tjenesteydelser i detailsalgslæddet og ikke er en konkurrerende virksomhed i det omsætningsled, hvor han køber aftaletjenesteydelserne.

5. Denne forordning gælder ikke for vertikale aftaler, hvis genstand er omfattet af anvendelsesområdet for andre gruppefritagelsesforordninger, medmindre andet er fastsat i sådanne forordninger.

Artikel 3

Markedsandelstærskel

1. Fritagelsen efter artikel 2 gælder under forudsætning af, at leverandørens markedsandel ikke overstiger 30 % af det relevante marked, hvor han sælger aftalevarerne eller -tjenesterne, og at køberens markedsandel ikke overstiger 30 % af det relevante marked, hvor han køber aftalevarerne eller -tjenesterne.

2. Til brug for stk. 1 gælder, at hvis en virksomhed i forbindelse med en aftale, som involverer flere parter, køber aftalevarerne eller -tjenesterne fra én virksomhed, som er part i aftalen, og sælger aftalevarerne eller -tjenesterne til en anden virksomhed, som er part i aftalen, må den førstnævnte virksomheds markedsandel ikke overstige tærsklen på 30 %, der er fastsat i stk. 1, både som køber og leverandør, for at fritagelsen i artikel 2 skal finde anvendelse.

Artikel 4

Begrænsninger, som fjerner fordelene ved gruppefritagelse (alvorlige konkurrencebegrænsninger)

Fritagelsen efter artikel 2 gælder ikke for vertikale aftaler, der, direkte eller indirekte, alene eller kombineret med andre faktorer, som parterne har afgørende indflydelse på, har følgende formål:

- a) at begrænse køberens adgang til at fastsætte sin salgspris, uden at dette indskrænker leverandørens mulighed for at fastsætte maksimumssalgspriser eller vejledende salgspriser, forudsat at disse ikke som følge af pres eller incitamenter fra nogen af parterne får karakter af faste priser eller minimumssalgspriser
- b) begrænsning af det område eller den kundegruppe, hvortil køberen, som er part i aftalen, med forbehold af en begrænsning med hensyn til forretningssted må sælge kontraksvarerne og -tjenesterne, undtagen:
 - i) begrænsning af aktivt salg ind i det eksklusivområde eller til den eksklusive kundegruppe, som er reserveret leverandøren, eller som leverandøren har tildelt en anden køber, forudsat at begrænsningen ikke begrænser køberens kunders salg
 - ii) begrænsning af køberens salg til slutbrugere, hvis køberen driver virksomhed i engrosleddet
 - iii) begrænsning af de i et selektivt distributionssystem deltagende virksomheders salg til uautoriserede forhandlere på det område, som leverandøren har afsat til at drive systemet, og
 - iv) begrænsning af køberens mulighed for at sælge komponenter, der leveres med henblik på montering, til kunder, som vil anvende dem til produktion af samme type varer som de af leverandøren producerede
- c) begrænsningen af aktivt eller passivt salg til slutbrugere for medlemmer af et selektivt distributionssystem, der opererer i detaileddet, med forbehold af adgangen til at forbyde et

medlem af systemet at drive virksomhed fra et uautoriseret etableringssted

- d) begrænsningen af krydsleverancer mellem forhandlere inden for et selektivt distributionssystem, herunder mellem forhandlere, der virker på forskellige niveauer i omsætningen
- e) at aftale en begrænsning mellem en leverandør af komponenter og en køber, der indarbejder disse komponenter, som hindrer leverandøren i at sælge de pågældende komponenter som reservedele til slutbrugere, eller til reparatører eller andre tjenesteydere, som ikke er udpeget af køberen til at reparere eller yde service på køberens varer.

Artikel 5

Begrænsninger, der falder uden for fritagelsen

1. Fritagelsen efter artikel 2 gælder ikke for følgende forpligtelser indeholdt i vertikale aftaler:

- a) enhver direkte eller indirekte konkurrenceklausul med ubegrænset varighed eller en varighed på over fem år
- b) enhver direkte eller indirekte forpligtelse, som foranlediger køberen til efter aftalens ophør ikke at fremstille, købe, sælge eller videresælge varer eller tjenester
- c) enhver direkte eller indirekte forpligtelse, der foranlediger medlemmerne af et selektivt distributionssystem til at undlade at sælge bestemte konkurrerende leverandørers mærker.

En konkurrenceklausul som omhandlet i stk. 1, litra a), som stiltiende fornys ud over en periode på fem år, betragtes som indgået på ubestemt tid.

2. Som en undtagelse til stk. 1, litra a), gælder tidsbegrænsningen på fem år dog ikke såfremt kontraksvarerne eller -tjenesterne sælges af køberen fra grunde og lokaler, der ejes af leverandøren, eller som leverandøren lejer af en tredjemand, der ikke er forbundet med køberen, forudsat at konkurrenceklausulens varighed ikke overstiger den periode, hvori køberen benytter grundene og lokalerne.

3. Som en undtagelse til stk. 1, litra b), gælder, at fritagelsen, der er fastsat i artikel 2, skal omfatte enhver direkte eller indirekte forpligtelse, som foranlediger køberen til efter aftalens ophør ikke at fremstille, købe, sælge eller videresælge varer eller tjenester, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) forpligtelsen vedrører varer eller tjenester, som konkurrerer med aftalevarerne eller -tjenesterne
- b) forpligtelsen er begrænset til den grund og det lokale, hvorfra køberen drev virksomhed i kontraktperioden
- c) forpligtelsen er uomgængelig nødvendig for at beskytte knowhow, som leverandøren har overført til køberen
- d) varigheden af en sådan forpligtelse er begrænset til en periode på et år efter aftalens ophør.

Stk. 1, litra b), er ikke til hinder for at pålægge en tidsbegrænset begrænsning i udnyttelsen og videregivelsen af knowhow, der ikke er almindelig kendt.

Artikel 6

Ikke-anvendelse af denne forordning

I henhold til artikel 1a i forordning nr. 19/65/EØF kan Kommissionen ved forordning erklære, at nærværende forordning i tilfælde, hvor parallelle net af ensartede vertikale begrænsninger dækker mere end 50 % af et relevant marked, ikke finder anvendelse på vertikale aftaler, som indeholder bestemte begrænsninger vedrørende det pågældende marked.

Artikel 7

Anvendelse af markedsandelstærskel

Ved anvendelsen af de i artikel 3 fastsatte markedsandelstærskler gælder følgende:

- a) leverandørens markedsandel beregnes på grundlag af oplysninger om omsætningen på markedet, og køberens markedsandel beregnes på grundlag af oplysninger om indkøbsværdien på markedet. Foreligger der ingen oplysninger om omsætning af indkøb på markedet, kan de pågældende virksomheders markedsandele fastlægges skønsmæssigt på grundlag af andre pålidelige markedsoplysninger, herunder de afsatte og indkøbte mængder

- b) markedsandelene beregnes på grundlag af oplysninger vedrørende det foregående kalenderår

- c) leverandørens markedsandel omfatter varer og tjenester leveret til vertikalt integrerede forhandlere med henblik på videresalg

- d) hvis en markedsandel indledningsvis ikke overstiger 30 %, men efterfølgende overskrider denne tærskel, uden dog at overstige 35 %, gælder fritagelsen efter artikel 2 fortsat i en periode på to på hinanden følgende kalenderår efter det år, hvori tærsklen på 30 % første gang blev overskredet

- e) hvis en markedsandel indledningsvis ikke overstiger 30 %, men efterfølgende overstiger 35 %, gælder fritagelsen efter artikel 2 fortsat i et kalenderår efter det år, hvori niveauet på 35 % første gang blev overskredet

- f) anvendelsen af litra d) og e) må ikke kombineres med det resultat, at en periode på to kalenderår overskrides

- g) for de i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, litra e), nævnte virksomheder fordeles markedsandelen ligeligt mellem hver af de virksomheder, der besidder de i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, litra a), nævnte rettigheder eller beføjelser.

Artikel 8

Anvendelse af omsætningstærskel

1. Med henblik på beregningen af den samlede årsomsætning i den i artikel 2, stk. 2, omhandlede forstand sammenlægges den omsætning, som den pågældende aftalepart og de med denne forbundne virksomheder har haft for alle varer og tjenester i det foregående regnskabsår, eksklusivt alle former for skatter og afgifter. I denne forbindelse skal handelen mellem den virksomhed, der er part i den vertikale aftale, og de med denne forbundne virksomheder eller mellem dens forbundne virksomheder ikke medregnes.

2. Fritagelsen efter artikel 2 gælder fortsat i tilfælde, hvor den samlede årsomsætningstærskel i en hvilken som helst periode på to på hinanden følgende regnskabsår overskrides med højst 10 %.

*Artikel 9***Overgangsperiode**

I perioden fra 1. juni 2010 til 31. maj 2011 finder forbuddet i traktatens artikel 101, stk. 1, ikke anvendelse på aftaler, der allerede var i kraft den 31. maj 2010, og som ikke opfylder betingelserne for fritagelse efter denne forordning, men som den 31. maj 2010 opfyldte betingelserne for fritagelse efter forordning (EF) nr. 2790/1999.

*Artikel 10***Gyldighedsperiode**

Denne forordning træder i kraft 1. juni 2010.

Denne forordning skal anvendes indtil den 31. maj 2022.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 2010.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand
